

گسترش حضور انحصارهای سرمایه داری در ایران مبارزه ضد امپریالیستی از شعار تا واقعیت

برده برداشته است که ما توجه خوانندگان را به تعدادی از پروژه های بزرگ که با اشتراک جمهوری اسلامی و شرکت های فراملیتی مذاکره و سازمان دهی شده است، جلب می کنیم.

بر اساس گزارش «مید»: «بیش از ۱۰۰ شرکت بزرگ اروپایی و آسیایی در مناقصه برای قراردادهای کار روی ده حوضه نفتی و گاز شرکت کرده اند. این قراردادهای که سر به صدها میلیون دلار می زند، در پی امضای قرارداد دولت جمهوری اسلامی با شرکت فرانسوی «توتال» به ارزش ۶۰۰ میلیون دلار برای کار استخراجی در جزیره سیری، از سوی وزارت نفت به مناقصه بین المللی گذاشته شده است. براساس همین گزارش شرکت بزرگ مقاطعه کاری و مهندسی انگلیسی جان براون قرار داد اولیه برای طراحی و مهندسی حوضه گازی «پارس جنوبی»

ادامه در صفحه ۶

روز سیزدهم آبان، روز دانش آموز و سانگرد اشغال سفارت آمریکا در ایران بود. سران جمهوری اسلامی به این مناسبت در سخنان خود، ضمن تکرار شعارهای «ضد آمریکایی» همیشگی بر ادامه سیاست های برخاسته از انقلاب در مقابله با آمریکا و متحدانش تأکید ورزیدند.

استقلال سیاسی - اقتصادی، یکی از خواست های اساسی مردم میهن ما در انقلاب بهمن ۵۷ بود که تا به امروز نه تنها تحقق نیافته است، بلکه روند حرکت رژیم به سمت بازسازی، به مرور، همان روابطی است که در انتها به نفع منافع ملی کشور ما نیست. ما همواره گفته ایم که استقلال سیاسی در شرایط نبود استقلال اقتصادی، نمی تواند پدیده ای کامل و با دوام باشد و سرانجام به وابستگی سیاسی نیز منجر خواهد شد. در هفته های اخیر مجله انگلیسی زبان «مید» در یک سلسله گزارش های جالب از فعالیت انحصارهای سرمایه داری در ایران

شماره ۴۶۷ ، دوره هشتم
سال دوازدهم، ۲۰ آبان ماه ۱۳۷۴

صف پندگی ها و شکاف
های نوینی در رژیم
«ولایت فقیه»

محاکمه نمایشی، و اعدام وحشیانه مبارزان راه آزادی

دیکتاتوری نظامی حاکم بر نیجریه، کن سارو - ویوا، نویسنده سرشناس آفریقا و کاندیدای جایزه صلح نوبل در سال ۱۹۹۶ را به همراه ۸ تن دیگر مبارزان راه آزادی که خواهان تحقق حاکمیت خلق «اوگونو» بر سرنوشته خویش بودند، علی رغم کارزار وسیع جهانی، وحشیانه اعدام کرد. مبارزان اعدام شده، همگی از رهبران جنبش خودمختار طلب «اوگونو» بودند که علیه تجاوزهای دولت مرکزی و آلودگی روزافزون محیط زیست شان توسط انحصار نفتی شل که در همکاری نزدیک با دولت نظامی به استخراج نفت در این نواحی مشغول است، مبارزه می کردند. نظامیون حاکم که در دوسال اخیر با جنبش اوج گیرنده

ادامه در ص ۲

«انتخابات آزاد» به سبک جمهوری اسلامی!

بشارتی، وزیر کشور در اواخر مهرماه، در جمع استانداران و فرمانداران، از بی طرفی این وزارتخانه و «آزادی» انتخابات دوره پنجم سخن گفت و هاشمی رفسنجانی در مصاحبه مطبوعاتی با روزنامه نگاران داخلی و خارجی بر «آزادی انتخابات» تأکید کرد.

در کنار این ادعاها، رسانه های گروهی جمهوری اسلامی گزارش دادند که مجلس شورای اسلامی ۵۴ ماده دیگر از لایحه «مجازات جرایم ضد امنیت ملی» را بدون کوچکترین تغییری به تصویب رساند. لایحه ای که در آن توهین به سران رژیم سال ها زندان دارد و هرگونه مخالفتی با رژیم «ولایت فقیه» مستحق ۳ تا ۱۵ سال زندان است.

در همین شرایط اظهار نظر برخی از نمایندگان سرشناس گروه حاکم - رسالت - پیرامون انتخابات آینده، تعبیر «آزادی» در «انتخابات» آینده را از نظر حضرات، بیش از پیش روشن می کند.

محمد رضا باهنر، نماینده تهران و عضو هیأت رئیسه مجلس در مصاحبه با نشریه «ایران نیوز» در مورد انتخابات آینده مجلس

ادامه در ص ۲

همزمان با تشدید و گسترش بحران اجتماعی - اقتصادی، بحران سیاسی حاکمیت نیز گسترش می یابد و پایه های حکومت «ولایت فقیه»، بیش از پیش لرزان می شود. و «بالایی» ها نیز در ادامه حکومت خود با مشکلات نفس گیر روبرو هستند. با افزایش درگیری ها و تنش ها در درون جامعه و تشدید جو سرکوب و خفقان به منظور ارباب مخالفان، حال نشانه های جدی از بروز اختلاف ها و ایجاد صف بندی های نوین در درون حاکمیت جمهوری اسلامی به چشم می خورد که توجه به آنها حائز اهمیت است.

با نزدیک تر شدن موعد «انتخابات» پنجمین دوره مجلس شورای اسلامی، تلاش برای قبضه کردن قوه مقننه در دست یک گروه از یک سو و مقاومت مخالفان از سوی دیگر فضای سیاسی کشور را بیش از پیش متشنج و حاد کرده است. گروه حاکم، یعنی نمایندگان کلان سرمایه داری تجاری ایران، «بازاریان بزرگ»، روحانیون محافظه کار و طرفداران انجمن ساواک ساخته

ادامه در ص ۲

- حزب توده ایران در شانزدهمین کنگره حزب کمونیست هند در ص ۳
- احزاب کارگری و کمونیستی موج نوین سرکوب در ایران را محکوم می کنند در ص ۳
- فقر سیاه حاصل عملکردهای اقتصادی رژیم در ص ۶
- مارش تاریخ در مهد سوسیالیسم: سخنی پیرامون انتخابات آینده روسیه در ص ۸

زنده باد آزادی، صلح، استقلال و عدالت اجتماعی، طرد باد رژیم "ولایت فقیه"!

صف بندی ها و شکاف های ...

حجتیه که امروز با نام گروه «رسالت» شناخته می شوند، در یک یورش منسجم و سازمان یافته هدف خود را برای تامین سلطه کامل بر ارکان «نظام» زیر شعار «مرگ بر ضد ولایت فقیه» آغاز کرده است و با یاری جستن از اکثریت خود در مجلس، قوه قضایه، شورای نگهبان، ولی فقیه و غیره، مصمم است تا تمامی رقبای احتمالی را از سر راه بردارد.

نکته جدید قابل توجه و تأمل در این است که به نظر می رسد این جناح ائتلاف با گروه طرفدار رفسنجانی را پایان یافته و بی ثمر برای حرکت های آینده خود می بیند. آغاز یورش گروه «رسالت» به «تکنوکرات ها» در هفته های اخیر اعلام کننده گشایش جبهه نوینی در برخورد های درونی رژیم بود. خبرنگار روزنامه «اخبار» در مصاحبه با رفسنجانی از او در باره این جبهه بندی جدید می پرسد: «ما در آستانه پنجمین دوره مجلس شورای اسلامی هستیم. برخلاف چند دوره گذشته که تنها دو جناح در انتخابات شرکت داشتند، به نظر می رسد که جناح سومی در حال شکل گیری است که برخی از آن ها به عنوان تکنوکرات های مسلمان هم یاد می کنند...» و رفسنجانی بدون آنکه پاسخ روشنی بدهد، می گوید: «من مایل هستم که انتخابات در انحصار جریان های مشخصی نباشد...» (اطلاعات) ۱۷ آبان ۷۴). در میزگردی که اخیراً در تهران به نام «کنگره دانشجویان» برگزار شد و گروهی از چهره های سرشناس گروه رسالت از سردمداران اصلی این نشست بودند، مطالب جالبی پیرامون مرز بندی های جدید در درون حاکمیت جمهوری اسلامی مطرح شد که ما در اینجا به آن اشاره ای می کنیم.

دکتر عباس پور، نماینده تهران در این کنگره پیرامون اهداف لیبرال ها و تکنوکرات ها از جمله گفت: «این ها معتقدند برای شکوفایی

انتخابات «آزاد»

گفت: «اگر کسی «ولایت مطلقه فقیه» را بپذیرد ما با او دیگر مشکلی نخواهیم داشت (!!!)... مسأله ولایت فقیه خط قرمز ماست و اگر کسی در مجلس پنجم آن را نادیده بگیرد، با او برخورد خواهیم کرد و احتمالاً منزوی می گردد...»

و وزیر اطلاعات، رئیس ارگان های ترور و سرکوب رژیم، نیز در هشدار باشی به کاندیداهای آینده مجلس یادآور شد: «نماینده مجلس باید در خط رهبری و دارای کارایی بالا و تجربه سیاسی و اجرایی باشد...».

و سید علی خامنه ای در جمع بندی این تهدیدها از جمله گفت: «این جانب به کسانی که حقایق را وارونه منتشر می کنند نصیحت می کنم که به این فتنه خاتمه دهند. در صورتی که این کار از روی غرض و سؤ نیت باشد نظام اسلامی آن را

اقتصادی و حل مشکلات باید با آمریکا رابطه برقرار شود؛ در برنامه های توسعه معتقد به رشد اقتصادی بدون در نظر گرفتن عدالت اجتماعی هستند، و سومین هدفشان کنار زدن روحانیت از صحنه اجرایی است...» (روزنامه «رسالت» ۱۳ آبان ۷۴).

و روزنامه «سلام» برای روشن تر کردن جناح بندی ها و ماهیت آنها می نویسد: «آنانی که دست در دست یکدیگر از این طناب پایین رفتند، توجه کنید که امروز جناح راست می نویسد که شما با تحلیل های بی پایه و اساس در صدد القا برای برقراری روابط با آمریکا هستید... هدف از بیان این مطالب [نه مخالفت با اصل تفکر] این است که اولاً زمینه را برای رو به قبله دراز کردن چند نفر از شما آماده کنند، ثانیاً تا حد امکان کاندیداهای شما را تحت نظارت استصوابی به اتهام داشتن تفکر و نظر موافق برای بردن کشور به سمت آمریکا رد صلاحیت کنند...» (روزنامه «سلام» - ۶ آبان ۷۴)

در ماه های آینده باید منتظر حادثه شدن آتش برخوردها و تنش ها در درون حاکمیت جمهوری اسلامی بود. پایان ائتلاف میان جناح رسالت و گروه رفسنجانی که پایه های ائتلاف حاکمیت از مجلس چهارم تا به امروز را تشکیل می داد، بی شک گام دیگری است در روند فروپاشی حاکمیت جمهوری اسلامی و تضعیف بیش از پیش حاکمیت ضد مردمی که تنها با اتکا به زور سرنیزه بر میهن ما حکومت می کند. نکته دیگر آنکه از سر راه برداشتن رفسنجانی و هواداران او قاعدتاً نمی تواند به آسانی پاکسازی های قبلی باشد و گسترش برخوردها می تواند رژیم را همچون باتلاقی در خود فرو برد.

تحمیل نخواهد کرد...» (رسالت) ۱۱ آبان ماه ۷۴). بر اساس این صحبت ها روشن می شود که تنها کسانی امکان راه یافتن به مجلس بعدی را دارند که کاملاً در خط «ولایت فقیه» باشند و از قبل سیاست های رژیم را درست پذیرفته باشند. آش آنقدر شور است که نوربخش، رئیس بانک مرکزی رژیم از هم اکنون می تواند چنین پیش بینی کند: «برگزاری انتخابات و نتایج آن موجب تغییر کلی سیاست های اقتصادی نخواهد شد...»

به عبارت دیگر «انتخابات» دوره پنجم خیمه شب بازی از پیش تدارک دیده شده است که حد و حدود «آزادی» آن در چارچوب گروه حاکم، نزدیکان آنان و مزدوران رنگارنگ رژیم «ولایت فقیه» خلاصه می شود. بر این اساس است که هر روز گروه های بیشتری از شخصیت ها و سازمان های سیاسی کشور این خیمه شب بازی رژیم را تحریم می کنند.

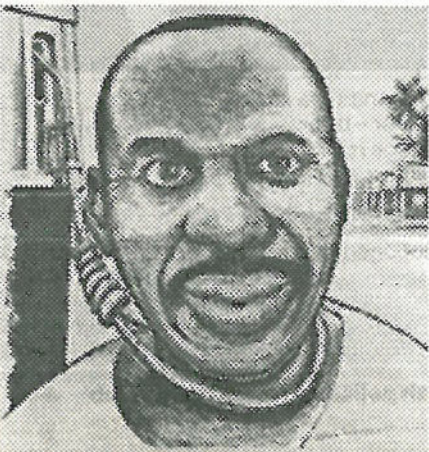
اعداد و حشیاانه ...

توده ای علیه ادمه حکومت شان روبرو شده اند، با محاکمه سریع و خلاف موازین بین المللی سارو - ویوا و یاران و صدور حکم اعدام برای آنان، تلاشی بیهوده در ارباب مردم و مخالفان رژیم خودکامه کردند. با انتشار خبر این جنایت هولناک موجی از انزجار و تنفر علیه نظامیان نیجریه جهان را فرا گرفت و اکثریت سران کشورهای جهان این اقدام را يك جنایت وحشیانه قلمداد کردند. نلسون ماندلا، رئیس جمهور آفریقای جنوبی، ضمن محکوم کردن دولت نیجریه خواهان اخراج این کشور از عضویت در کشورهای مشترک المنافع شد. بسیاری از نویسندگان سرشناس جهان صدای خود را در اعتراض علیه این جنایت بلند کردند. هارولد پینتر، نماینده نویس معروف در این باره از جمله گفت: «قتل، بی رحمانه ترین نوع سانسور است و نظامیان نیجریه با این عمل درماندگی خود را ثابت کردند».

گُرد ملچت، رهبر جنبش سبزها در بریتانیا (Green Peace) در عکس العمل به اعدام ها از جمله گفت: «شل نیز دستش به خون کن سارو - ویوا و یارانش آلوده است، زیرا آنان برای اعتراض علیه شل به اعدام محکوم شدند. او و یارانش در راه تحقق حقوق ابتدایی بشر مانند، حق داشتن هوا، آب و سرزمین تمیز و آلوده نشده مبارزه می کردند».

نکته جالب دیگر این است که بسیاری از کشورهای غربی در سال های اخیر، از حکومت دیکتاتوری نیجریه حمایت کرده اند و روابط گسترده اقتصادی، با این کشور داشته اند. به عنوان نمونه، در هفت ماه نخست سال ۱۹۹۵، دولت نیجریه بیش از ۷۷ میلیون دلار طلا به دولت دست راستی انگلستان فروخته است و در مقابل آن بیش از ۲۵۰ میلیون دلار کالای انگلیسی وارد بازارهای نیجریه شده است.

حزب توده ایران همگام با سایر نیروهای مترقی، آزادی خواه و انسان دوست جهان، اعدام کن سارو - ویوا و یارانش را محکوم می کند و همبستگی خود را با مبارزات آزادی خواهانه مردم نیجریه، برای استقرار دموکراسی و آزادی اعلام می کند.

آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران!

حزب توده ایران در شانزدهمین کنگره حزب کمونیست هند

شانزدهمین کنگره حزب کمونیست هند با شرکت نمایندگان میلیون ها کمونیست هندی در دهلی نو پایتخت هندوستان برگزار شد. در این کنگره بیست و هفت هیات نمایندگی از احزاب کارگری و کمونیستی جهان، از جمله حزب توده ایران حضور داشتند.

رفیق گوپاتا، دبیر کل حزب کمونیست هند در سخنرانی خود به هنگام افتتاح کنگره یادآور شد: « این نخستین باری است که کنگره حزب کمونیست در پایتخت کشور، دهلی نو برگزار می شود... اهمیت این موضوع به این خاطر است که به شکل سنتی (حتی قبل از انشعاب سال ۱۹۶۴) جنبش کمونیستی در شمال هند، که به منطقه هندو زبان مشهور است ضعیف بوده است. علت اساسی این پدیده وجود باقی مانده نیرومند ساختار فئودالی و ایدئولوژی آن و ادامه ساختار «کاست» ها در این مناطق است که به مثابه سدی در مقابل نفوذ اندیشه های مترقی عمل کرده است... از هنگام برگزاری شانزدهمین کنگره حزب ما شرایط کشور به شدت تغییر کرده است. ساختار حاکم کنونی به رهبری نخست وزیر ناراسیما راو، به سمبل تورم کمر شکن، بیکاری روز افزون، ادامه سقوط ارزش روپیه، رشد فساد در دستگاه اداری و یورش روز افزون به حقوق کارگران و زحمتکشانش بدل شده است. این پی آمدها نتیجه طبیعی دنبال کردن سیاست هایی مانند «رفرم ساختاری» و «لیبرالیزسیون»

پیشنهادی از سوی صندوق بین المللی پول و بانک جهانی است...» رفیق گوپاتا در پایان سخنرانی خود ضمن خیر مقدم گفتن به نمایندگی های احزاب کارگری و کمونیستی از کشورهای مختلف، حضور این هیات ها را نماد شکوهمندی از همبستگی بین المللی جنبش کارگری و کمونیستی جهان اعلام کرد.

هیات نمایندگی حزب توده ایران پیام کمیته مرکزی حزب را به شانزدهمین کنگره کمونیست های هند تقدیم کرد. در این پیام از جمله گفته می شود: « اجازه دهید تا گرم ترین دروهای رفیقانه همه اعضا و هواداران حزب توده ایران را به شما شرکت کنندگان در شانزدهمین کنگره و از طریق شما به تمامی نیروهای مترقی و پیشروی کشورتان تقدیم داریم.

حزب کمونیست هند، حزب کارگران و زحمتکشانش تاریخ طولانی و پرشکوهی از مبارزه برای آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی را پشت سر گذاشته است و در تمامی این سال ها پرچم پرافتخار مارکسیسم - لنینیسم را در اهتزاز نگاه داشته است.

شانزدهمین کنگره شما در شرایطی برگزار می شود که نیروهای مترقی و پیشرو در جهان در برابر يك آزمون مهم تاریخی قرار گرفته اند. در پی فروپاشی کشورهای سوسیالیستی در اروپای شرقی و اتحاد شوروی، ما شاهد تهاجم بی سابقه امپریالیسم برای کنترل کامل جهان و

فرمانروایی بر آن هستیم... تحولات جهان در سه سال گذشته، خصوصاً در اروپای شرقی و اتحاد شوروی مویذ تاکیداتی است که کمونیست ها می کرده و می کنند؛ که سرمایه داری عامل اساسی بی عدالتی، ظلم، جنگ و خونریزی است و توان حل معضلات جهان را که خود مسبب اصلی آن است ندارد و سوسیالیسم علی رغم تمامی عقب کردها و دشواری ها، تنها آلترناتیو واقعی در مقابل سیستم بحران زده سرمایه داری است... در حال حاضر نیاز به همکاری و همبستگی احزاب کارگری و مترقی بیش از هر زمان دیگری احساس می شود. حزب توده ایران و حزب کمونیست هند، تاریخ طولانی و پرباری از همکاری و همبستگی نزدیک با یکدیگر دارند. ما همیشه از همبستگی رزمجویانه شما با مبارزات حزب توده ایران و مردم میهن ما علیه رژیم دیکتاتوری حاکم برخوردار بوده ایم. ما امیدواریم که این روابط برادرانه در آینده هرچه بیشتر گسترش یابد...

پیروزی برای شانزدهمین کنگره حزب کمونیست هند!

زنده باد روابط برادرانه میان حزب توده ایران و حزب کمونیست هند!

زنده باد همبستگی جهانی پرولتری!

کمیته مرکزی حزب توده ایران

بیانیه همبستگی احزاب کارگری و کمونیستی در محکوم کردن موج نوین اعدام ها، دستگیری ها و سرکوب رژیم

ما احزاب و سازمان های امضا کننده زیر، با نگرانی زیاد از تشدید سرکوب و خفقان و پایمال شدن خشن حقوق و آزادی های دموکراتیک در جمهوری اسلامی ایران آگاه شده ایم. ما همچنین از موج نوین دستگیری ها و اعدام نیروهای مترقی و انقلابی در شمال ایران، کردستان و خطر مرگ که جان ۴۴ زندانی سیاسی، از جمله اعضا و هواداران حزب توده ایران، فدائیان، حزب دموکرات کردستان، مجاهدین خلق و دیگران را تهدید می کند، مطلع شده ایم. ما در جریان رشد گیری اعتراض های توده ای که در شکل تظاهرات پراکنده در شهرهای مختلف ایران تبلور یافته است و توسط نیروهای امنیتی به شدت سرکوب شده است، می باشیم و ضمن محکوم کردن این اقدام ها و اعمال از جمهوری اسلامی می خواهیم:

۱- به تمامی اعمال خود در نقض خشن و سرکوب حقوق بشر در ایران خاتمه دهد؛

۲- تمامی زندانیان سیاسی را آزاد کند؛

۳- حقوق دموکراتیک تمامی احزاب، سازمان های سیاسی و صنفی را در ایران به رسمیت به شناسد.

حزب کمونیست بریتانیا
حزب کمونیست عراق
حزب کمونیست سودان
حزب کمونیست بنگلادش
حزب کمونیست سری لانکا
حزب دموکراتیک خلق افغانستان
حزب کمونیست تاجیکستان
اتحادیه کارگران حمل و نقل در بریتانیا

حزب کمونیست هند
اتحادیه کمونیست های روسیه (اولگ شنین - رهبر حزب)
حزب کمونیست فرانسه
حزب کمونیست فیلی پین
حزب کمونیست ترکیه
حزب سوسیالیسم دموکراتیک آلمان
حزب کمونیست رفاوندسیون - ایتالیا
حزب سوسیالیست استرالیا

راه حل «جدید» برای برخورد با «مزاحم» های مطبوعاتی

بر اساس گزارش مطبوعات مجاز جمهوری اسلامی، روزنامه «توس» که در مشهد انتشار می یافت، مانند شمار دیگری از نشریات که در ماه های اخیر تعطیل شده اند، در چنگال سانسور گران رژیم گرفتار و تعطیل شد. در پی انتشار این خبر مدیر مسوول این روزنامه در مصاحبه ای با روزنامه «سلام» به این توقیف غیر قانونی اعتراض کرد و آن را خلاف حقوق مندرج در قانون اساسی و مطبوعات دانست. در پی بالا گرفتن اعتراض ها در این زمینه، سانسور گران رژیم با یک ابتکار «جالب» و برای حل «سریع» مسأله روز شنبه ۶ آبان به دفتر روزنامه رفتند و پلمپ های دفتر روزنامه را برداشتند و در همان روز به خانه مدیر مسوول روزنامه رفتند و او را بازداشت کردند.

بازداشت نامبرده، بر اساس گزارش روزنامه ها در پی شکایت جلیل موفق، یکی از اعضای هیات منصفه مطبوعات مشهد انجام گرفت.

«اسلام سرمایه دار - اسلام آمریکایی»

بر اساس گزارش روزنامه های مجاز جمهوری اسلامی «انصار حزب الله»، در یکی از «تظاهرات» اخیر خود (و یا بهتر بگوئیم مانورهای ارعاب) که علیه «مرفهین بی درد» در تهران برگزار شد، از جمله شعار می دادند: «اسلام سرمایه دار - اسلام آمریکایی» است. از آنجایی که طرفداران این شعار در عین حال معتقدند که «نظام کنونی» یک «نظام ضد سرمایه داری» است و در راه «مستضعفان» و «کوخ نشینان» مبارزه می کند، توجه «انصار حزب الله» را به این ارزیابی وزیر اقتصاد رژیم از اوضاع و روند اقتصاد کنونی کشور که تصویر گر رشد و غارت بی کنترل و وسیع سرمایه داری تجاری ایران است جلب می کنیم؛

«در حال حاضر ۹۰ درصد شبکه توزیع در دست بخش غیر دولتی بوده و در بخش کشاورزی نیز ۹۰ درصد فعالیت ها متعلق به بخش خصوصی است، در عین حال دولت با رغبت کامل آمادگی دارد تا صنعت کشور را به بخش خصوصی واگذار کند ... نقدینگی بخش خصوصی از ۱۸ هزار میلیارد ریال در ابتدای برنامه اول به ۶۵ هزار میلیارد در حال حاضر افزایش یافته است...»

آیا در کشوری که ۹۰٪ اقتصاد آن در دست بخش خصوصی، یعنی سرمایه داری است و سرمایه داران توانسته اند حجم ثروت خود را این چنین افزایش دهند، چیزی جز «اسلام آمریکایی» حاکم است؟

سقوط صادرات غیر نفتی

علی رغم ادعاهای سران رژیم مبنی بر رشد روز افزون صادرات غیر نفتی ایران، بر اساس گزارش های درج شده در روزنامه های تهران، میزان صادرات غیر نفتی ایران، خصوصاً فرش در ماه های اخیر کاهش سنگینی داشته است. دبیر اتاق بازرگانی صنایع و معادن تبریز، در گفتگویی با

جلوه هایی از «اخلاق، پارسایی و حقیقت گویی» دولتمردان جمهوری اسلامی

روزی نیست که سران رژیم جمهوری اسلامی صردم را به «پارسایی، تقوا» و «اخلاق اسلامی» هدایت نکنند و مخالفان را به خاطر تبلیغات دروغ علیه «نظام اسلامی» و مفسوس کردن افکار مردم مورد نکوهش قرار ندهند. بر اساس این چنین ادعاهایی حقیقت گویی و بیان حقایق، یکی از مهمترین «استوانه» های این اخلاق است. برای روشن تر شدن میزان پایبندی دولتمردان جمهوری اسلامی به این اصول و «اخلاق» توجه خوانندگان را به دو خبر زیر درج می کنیم:

«در حال حاضر ۷۰ تا ۸۰ درصد از اقتصاد ما را بخش دولتی تشکیل می دهد، و قریب به ۷۰ درصد اقتصاد ایران نیز به ارز وابسته است...» (از سخنران دکتر داودی معاون وزیر اقتصاد و دارایی در سرمین سمینار هماهنگی مسوولان و مدیران کل این وزارت خانه - روزنامه «رسالت» ۸ آبان ۷۴)

«در حال حاضر حدود ۹۰ درصد فعالیت های اقتصادی کشور توسط بخش خصوصی صورت می گیرد. و وابستگی اقتصادی و ارزی ایران به پایین ترین سطح رسیده است...» (از سخنرانی دکتر محمد خان وزیر اقتصاد و دارایی در سرمین سمینار هماهنگی مسوولان و مدیران کل این وزارت خانه - روزنامه «رسالت» ۹ آبان ۷۴)

این هم جلوه ای از «هم آهنگی» و «حقیقت گویی» بی سابقه دولتمردان جمهوری اسلامی در اجرای «اخلاق و تقوی اسلامی» !!!

روزنامه رسالت ۸ آبان از جمله یادآور شد: «یکی از دلایل اصلی کاهش میزان صادرات فرش استان وجود بخشنامه های باز دارنده است که به طور متوالی از سوی گمرک و وزارتخانه های کوتاکون به دست اندر کاران در امر صادرات غیر نفتی صادر می شوند...»

بر اساس همین گزارش ها، معاون گمرک

استان آذربایجان شرقی نیز از جمله گفت: «میزان صادرات غیر نفتی استان آذربایجان شرقی در نیمه اول سال جاری نسبت به سال گذشته ۲۵٪ کاهش نشان می دهد...». این در حالی است که بر اساس برآوردهای کارشناسان فرش این استان میزان واقعی افت صادرات، حداقل ۵۰٪ نسبت به سال گذشته تخمین زده می شود.

دبچیده ترین اعمال جراحی و پزشکی قابل انطباق با موازین شرع است.

ناطق نوری، رئیس مجلس شورای اسلامی در سخنرانی مفصلی که در مراسم گشایش سمینار «انطباق امور پزشکی با موازین شرعی» کرد، ضمن اعتراف ضمنی به جزم گرایی شدید روحانیون از جمله گفت: «به یاد دارم چهل پنجاه سال پیش اگر در قم طلبه ای می خواست زبان بخواند و در این زمینه تحقیق کند، باید مخفیانه این کار را انجام می داد تا به بی دینی متهم نشود... در ایران نیز برخی علمای دین دچار این اشتباه شدند و با تحقیق و کسب علم مخالفت کردند... و نتیجه این شد که بچه های مذهبی ما جرأت نداشتند دنبال علوم جدید بروند و فقط افراد لایابالی و بی دین به آن جهت می رفتند...» و سپس مدعی شد: «متأسفانه قبل از انقلاب فضای مناسبی برای حفظ موازین شرعی در مراکز خدمات درمانی وجود نداشت. اما بعد از انقلاب، شرایط برای انطباق امور پزشکی با موازین شرع فراهم شده است و من معتقدم از پیچیده ترین اعمال جراحی تا جزیی ترین مسائل پزشکی قابل انطباق با موازین شرع است...»

(روزنامه «اطلاعات» ۱۷ آبان ۱۳۷۴)

و چند نتیجه گیری منطقی از این صحبت ها:

۱- علمای دین آنقدر متحجر و خشک اندیش بوده اند که حتی فراگیری زبان خارجی نیز برای طلبه ها خطرناک بوده است؛

۲- طلبه ها (و از جمله آقای ناطق نوری) به دلیل ترس از علمای دین دنبال علوم نرفتند و بدین ترتیب همگی در بی سوادی محض و محروم از درک علوم جدید ماندند؛

۳- تمامی دانشمندان، روشنفکران، نویسندگان و کسانی که در چهل - پنجاه سال گذشته دنبال علم رفته اند، افرادی لایابالی و بی دین هستند که قاعدتاً طلبه های «همه چیز دانی» مانند آقای ناطق نوری بنابر وظیفه «اسلامی» خود باید با آنها برخورد کنند.

روابط خوب با آلمان

هاشمی رفسنجانی در مصاحبه با خبرنگاران خارجی و داخلی پیرامون روابط ایران با کشورهای اروپایی از جمله یادآور شد: «...ما سوابق همکاری مان با آلمان همیشه مثبت بوده است و ادامه آن هم همین طور نشان می دهد... تبلیغات منفی که علیه ما در افکار عمومی آلمانی ها می شود، یک مقدار مسوولان آلمانی را محافظه کار کرده است... البته اخیراً ما با باز شدن خطوط اعتبارات جدیدی که آلمانی ها باز کردند کام جدیدی را برداشتیم در توسعه و همکاری...» (روزنامه اطلاعات ۱۷ آبان ۷۴)

لهستان

در مرحله نخست انتخابات ریاست جمهوری که ۱۴ آبان ماه برگزار شد، کاندیدای نیروهای چپ، الکساندر کواسنوسکی بیشترین آراء را بدست آورد و به همراه لخ والنسا، رئیس جمهور کنونی که در مقام دوم قرار گرفت به دور نهایی راه یافت. دور دوم انتخابات قرار است که روز ۲۸ آبان ماه انجام شود. کاندیدای چپ، رهبر حزب «اتحاد چپ دموکراتیک» است و در دولت حزب متحده کارگری لهستان (زمان زمامداری کمونیست ها) مقام وزارت را به عهده داشته است. او یک اقتصاد دان است و می گوید لهستانی ها باید انشقاق های قدیمی را به کمونیست و ضد کمونیست فراموش کنند. او خود را یک سوسیال دموکرات متعهد به رفرفرم های «معتول» بازار و ارتباط با اروپای غربی معرفی می کند. اتحاد چپ دموکراتیک و کواسنوسکی با تصاحب ۳۴/۸ درصد آراء پیروزی بزرگی را بدست آوردند.

از طرف دیگر تعداد آراء لخ والنسا که تاچندی پیش هیچ کس شانسی برای پیروزی او قایل نبود محاسبات را قدری بهم زده است. او بلافاصله بعد از مشخص شدن رای غیر منتظره خود، حمله به پارلمان را که تحت کنترل نیروهای چپ است آغاز کرد و خواستار انحلال آن شد. او گفت «ترکیب پارلمان مناسب نیست زیرا تقسیمات واقعی جامعه را منعکس نمی کند... من در جهت آن کوشش می کنم که پارلمانی داشته باشیم که این تقسیمات را نشان دهد». والنسا بدون توجه به اینکه کاندیدای اتحاد چپ دموکراتیک بالاترین رای را آورده مدعی است آراء او نشان می دهد که مردم لهستان خواستار آنند که پارلمان منحل شود.

پلاتفرم انتخاباتی والنسا این است که فقط تحت ریاست جمهوری او لهستان می تواند به عضویت پیمان ناتو و اتحادیه اروپا در آید. کواسنوسکی با درک اهمیت و حساسیت مرحله دوم انتخابات سعی خود را متوجه جلب حمایت نیروهای جوان و دانشجو و آنان که در چند ساله اخیر از سیاست های والنسا شدیداً متضرر شده اند، کرده است.

سری لانکا

جنگ داخلی در شمال کشور باعث مرگ هزاران نفر و مهاجرت اجباری صدها هزار نفر از مردم بی گناه شده است. ارتش پیشروی نظامی به سوی مراکز عمده زیر کنترل چریک های «ببرهای آزادیبخش تامیل ایلام» را آغاز کرده است. حداقل سه لشکر با بیش از ۲۱۰۰۰ سرباز که توسط تانک و توپخانه و پوشش هوایی حمایت می شوند از پایگاه هوایی پالای به طرف جفنا، عمده ترین شهر شمال کشور در حال پیشروی هستند و به گزارش منابع دیپلماتیک به حاشیه شهرهایی که پایگاه قدرت چریک های آزادیبخش می باشد رسیده اند. اخیراً بیش از ۱۰۰،۰۰۰ نفر از ساکنان جفنا- هم طرفداران چریک ها و هم شهروندان غیر نظامی به موازات پیشروی ارتش-

ملی با ۲۰/۵٪ آراء و جبهه آزادی با ۹/۴٪ آراء در مقام های بعدی قرار گرفتند. طرفداران کنکره ملی آفریقا پیروزی خود را در اولین انتخابات دموکراتیک برای شهرداری ها و شوراهای محلی کشور جشن گرفتند سخنگوی کنکره ملی آفریقا، ساکی ماکوزوما گفت: «همه جا مردم جشن گرفته اند، امروز از خیابان، شهرک، شهر و استان گرفته تا حکومت مرکزی، آفریقای جنوبی یک دموکراسی به معنای واقعی کلمه است».

XXX

در یک اقدام بسیار مهم برای حصول عدالت، دادستان کل کشور دستور دستگیری وزیر دفاع دولت آپارتاید، مانکوس مالان و ۱۰ افسر عالی رتبه ارتش را به جرم دست داشتن در کشتارهای دوران دولت آپارتاید صادر کرد. جرم اصلی آنان دست داشتن در قتل ۱۲ سیاه پوست منجمه ۱۱ زن و کودک است. دولت، آقای مالان و شرکای جرم را متهم کرده است که عضو «نیروی سوم» هستند که کنترل عملیات ایذایی و تروریستی علیه جنبش ضد آپارتاید را سازماندهی می کردند. نیروهای راست و سفید پوستان نژاد پرست ادعا می کنند که اقدام دولت ماندا، ثبات کشور را بهم خواهد زد.

پرزیدنت ماندا پس از ملاقات با دکلرک و رهبران حزب ملی که این اقدام دولت را به باد انتقاد گرفته اند به خبرنگاران گفت: «هیچکس نباید به من درس درباره آشتی بدهد... من آشتی را در این کشور شروع کردم. من معمار این روند هستم». ماندا به رهبران سفید پوست که مدعی شده اند محاکمه وزیر پیشین و افسران عالی رتبه ارتش به جرم قتل به شکست آشتی نژادی می انجامد، شدیداً حمله کرد و گفت که دکلرک و ژنرال بازنشسته کنستانتدویلچون در اخطار دادن به اینکه در صورت انجام محاکمه امکان خشونت از سوی سفید پوستان دست راستی وجود دارد اشتباه می کنند. ماندا گفت: «آشتی به معنی حکومت یک رئیس جمهور ضعیف نیست. من نمی توانم هیچ مصونیتی بدهم. اگر آنها مصونیت می خواهند باید هر یک جداگانه تقاضا کنند». مالان خود را بی گناه اعلام کرده است و اظهار می کند که او احتیاجی به درخواست عفو ندارد.

روسیه

بعد از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی در سال ۱۹۹۱ جنایت به یک معضل اجتماعی بزرگ در روسیه تبدیل شده است. طبق اظهار مقامات وزارت کشور بیش از ۶ هزار باند تبهکار در کشور عمل می کند. و بیشتر آنها در عرصه باج خواهی - جعل اسناد- ورود و توزیع مواد مخدر و روسپی خانه ها فعال هستند.

- طی سال گذشته ۲/۴ میلیون خلاف در کشور روسیه ثبت شده است و این در حالی است که اکثریت مردم از اعلام جرم علیه مجرمان صرف نظر می کنند. بر اساس همین آمار طی سال گذشته ۳۲۰۰۰ انسان در روسیه به قتل رسیده اند.

سراسیمه و وحشت زده انجا را ترک کردند و بحران عمیقی را به وجود آورده اند. یک مسوول عالی رتبه امدادهای انسانی در منطقه گفت: «احتمالاً بیش از ۱۰۰،۰۰۰ نفر در چاواکاچچری در شمال منطقه جفنا پناه گزیده اند... و جفنا تقریباً از سکنه خالی شده است».

احزاب میانه روی تامیل در ۱۸ آبان ماه خواستار «آتش بس فوری و آغاز روند سیاسی برای انجام توافق از طریق مذاکره» شدند. در بیانیه مشترک ۹ گروه تامیل گفته می شود که «تلفات جانی در میان غیر نظامیان بی سابقه بوده است، حتی اگر به تلفات چریک های ببرهای آزادیبخش تامیل توجهی نشود».

کنفدراسیون سازمان های توده ای در جفنا خواهان کمک از سازمان ملل به تامیل های فراری از جفنا شد. این سازمان در نامه ای متذکر شد: «حملات توپخانه و بمباران هوایی در منطقه عملیات نظامی تلفات جانی سنگینی ببار آورده است و افزون بر این مشکلات بی شماری را برای مردم عادی ایجاد کرده است».

چریک های «ببرهای آزادیبخش تامیل» خواهان تشکیل کشوری مستقل در شمال و شرق سری لانکا هستند و از سال ۱۹۸۳ درگیر جنگ با دولت مرکزی هستند.

آفریقای جنوبی

انتخابات با اهمیت محلی آفریقای جنوبی- که برای سپردن امور بازسازی دموکراتیک کشور به نمایندگان واقعی مردم نقش اساسی دارد- با موفقیت انجام شد. کنکره ملی آفریقای جنوبی و متحدان آن در یکساله اخیر تلاش کرده بودند که توده های محروم و فقیر را در شهرک ها و مناطق دور افتاده برای شرکت در این انتخابات بسیج کنند. مشکل عمده در تدارک کارزار انتخابات، بسیج توده های سیاه پوست، مخصوصاً اقشار فقیر و بی سواد برای ثبت نام انتخاباتی و اخذ مدارک برای انتخابات بود. بدون این مدارک بخش عمده جمعیت آفریقای جنوبی از شرکت در انتخابات دموکراتیک محروم می شد. نتایج اعلام شده حاکی است که کنکره ملی آفریقای جنوبی و متحدان آن ۶۹٪ کل آراء را به خود اختصاص داده اند که این رقم نشانگر افزایش چشمگیر آراء کنکره ملی آفریقا در مقایسه با انتخابات پارلمانی در اردیبهشت ماه گذشته را نشان می دهد. حزب

فقر سیاه پیامد طبیعی سیاست های اقتصادی رژیم «ولایت فقیه»!

عکسی از زندگی غار نشینی در منطقه کندوان - آذربایجان شرقی

فقر سیاه که نتیجه مستقیم سیاست های ضد مردمی رژیم است، صدها هزار انسان در جنگل ها، غار ها، مخروبه ها و حلبسی آباد ها زندگی می کنند، و هیچگونه چشم اندازی به آینده ای روشن را پیش رو نمی بینند.

اخیراً، یکی از خوانندگان «نامه مردم» عکس تکان دهنده ای را پیرامون شرایط

دهشتناک زندگی مردم میهن ما در گوشه ای از کشور به دفتر ارسال داشته و در کنار آن نوشته است: «عکس شوربختی هموطنان ما در دهکده «کندوان» در آذربایجان شرقی را نشان می دهد که هم وطنان ما در آستانه قرن بیستم و به لطف حکومت «ولایت فقیه» ناچارند در مخروبه ها و در دل غارهای طبیعی زندگی کنند و برای کاستن از قیراندود بودن زندگی سیاه شان، دریچه هایی را در دل این غارها به سمت نور باز کنند. به راستی چه فاجعه ای! کشوری با این همه منابع

سران رژیم جمهوری اسلامی در سفرهای گوناگون خود به استان های کشور، مرتباً از پیشرفت های خوب جمهوری اسلامی و «دست آوردهای نظام» برای ملت ایران سخن می گویند و مدعی اند که در دوران حکومت «جمهوری اسلامی»، ایران توانسته است به پیشرفت های عظیمی دست یابد. چندی پیش هاشمی رفسنجانی در سفر به استان های آذربایجان مخالفان رژیم را متهم به دروغ پردازی پیرامون دست آوردهای جمهوری اسلامی کرد و مدعی شد که دست آوردهای رژیم در سال های اخیر معجزه آسا بوده است. در مقابل این ادعاهای گزاف واقعیات سخت جامعه ما قرار دارد که میلیون ها نفر را به تحمل زندگی در دشوارترین شرایط وادار کرده است. بر اساس خوشبینانه ترین آمار موجود حداقل ۲۵ میلیون نفر از شهروندان کشور، زیر خط فقر به سر می برند و روز به روز به این تعداد افزوده می شود.

اخیراً روزنامه های مجاز کشور پیرامون سقوط سطح زندگی مردم گزارش های جالبی درج کردند و از جمله به این موضوع اشاره کردند که میزان مصرف مواد پروتئینی (از جمله گوشت) مردم به خاطر تمیق و گسترش فقر به شدت کاهش یافته است، به طوری که میزان سرانه مصرف گوشت، بر اساس آمار رسمی از بیش از ۳۰۰ کیلو در سال ۶۵ به ۷۰ کیلو در سال ۷۳ کاهش یافته است. امروز در ایران به علت

طبیعی از گاز تا نفت، و فلزات و غیره... مردم زندگی تیره و تاری را از سر می گذرانند و حکامش در کاخ های پر شکوه... و کار در آن حد است که اخیراً نماینده «ولی فقیه» نیز زندگی در این غارها را مجاز و «شرعی» اعلام کرد و مسؤولان رژیم برای زندگی در این غارها جواز هم صادر می کنند. این است معنی «حکومت کوخ نشینان» که این چنین بی پروا زندگی را بر میلیون ها انسان زحمت کش تیره و تار کرده است.»

پیرامون خواست های اساسی این شرکت ها باقی نمی گذارد. بسیاری از کشورهای در حال توسعه که برای خوش آیند، تراست های امپریالیستی سیاست های مخرب و ضد ملی «نئولیبرالی» این شرکت ها و صندوق بین المللی پول را بذرفتند، در سال های اخیر تأثیر مخرب عملکرد این شرکت ها را به شکل فزاینده ای در اقتصاد محلی خود تجربه کرده اند. رشد نجومی بدهی های خارجی، وابستگی بیش از پیش بخش های مختلفی از تولید داخلی و تحمیل شرایط اسارتبار، تنها گوشه ای از اثرات مخرب عملکردهای شرکت های فراملیتی در کشورهای در حال توسعه است.

امروز شرکت های فراملیتی در ایران به گونه ای نزدیک و همسایه با نمایندگان بورژوازی بوروکراتیک نوین که دستگاه اداری رژیم را در دست خود قبضه کرده است، مشترکاً مشغول غارت میلیاردها دلار ثروت ملی و سوء استفاده های کلان از طریق قرار دادهای «پرسود» هستند.

بدیهی است که ما طرفدار سیاست «درون گرا» و بستن درهای کشور به روی تجارت خارجی نیستیم، ولی معتقد به وجود ضوابط بسیار مشخص پیرامون عملکرد شرکت های خارجی در ایران و در عین حال خواهان به کارگیری امکانات و برنامه ریزی دراز مدت برای گسترش و بسط تولید داخلی هستیم. آینده ایران بدون صنایع تولیدی مادر و در حالی که منابع طبیعی کشور روز به روز محدودتر می شود، آینده ای است تیره و تار که سران رژیم کوچکترین توجهی به آن ندارند.

است. شرکت فراملیتی «داوو (کره جنوب - Daewoo) نیز درگیر تنظیم پروژه عظیم ساختمان یک مجتمع پتروشیمی در مناطق «آزاد» جنوب ایران است.

حضور روز افزون شرکت های فراملیتی و نقش مخرب این شرکت ها در تولید داخلی آنچنان است که حتی صدای برخی از نمایندگان رژیم را نیز درآورده است. بنا به گزارش روزنامه های مجاز جمهوری اسلامی، در هفته های اخیر، غرضی وزیر پست و تلگراف به دلیل بستن قراردادهای زیان بار با شرکت های فراملیتی به مجلس فراخوانده شد و در پاسخ به سؤال نمایندگان که چگونه جمهوری اسلامی در این معامله بیش از ۳۰ میلیون دلار (معادل ۹ میلیارد تومان) ضرر کرد و در شرایطی که قیمت تجهیزات مخابرات هر روز پایین می آید چرا جمهوری اسلامی حاضر به قبول افزایش قیمت طرف ژاپنی نیز شد، این توضیحات را ارائه داد: «شرکت خارجی به علت پایین آمدن ارزش دلار در مقابل ین در طول پنج سال حاضر به معامله با دلار نبود... ما برای اینکه کشور بیشتر ضرر نکند شرایط شرکت خارجی را پذیرفتیم...» (روزنامه سلام ۱۸ آبان ۷۴).

واقعیت این است که بخش مهمی از روابط اقتصادی ایران امروز با کشورهای امپریالیستی غربی و شرکت های فراملیتی است. اثر فاجعه بار عملکرد این شرکت ها در غارت منابع طبیعی کشورهای جهان سوم جای هیچگونه خوش بینی را

شرکت های فراملیتی ...

را برنده شده است... «مجله «مید» همچنین یاد آور می شود که در ماه های اخیر شرکت های فراملیتی مانند: آ.ب.ب (ABB) - در زوربخ، سنامپروگتی (Snampromgetti - ایتالیایی)، تکنیپ (Technip - فرانسوی)، ج.جی.سی (J.G.C - ژاپنی) و شرکت های عظیم مخابراتی: ان.ای.سی (NEC) و میتسوبیسی نمایندگان ویژه خود را برای مذاکره با مقامات ایرانی به تهران اعزام داشته اند. بر اساس گزارش مجله «مید» ارزش مرحله نخست پروژه گاز «پارس جنوبی» ۹۰۰ میلیون دلار است که طرف ایرانی آن شرکتی به نام «پداکو» (شرکت مهندسی تحقیقات نفتی) است که توسط شرکت ملی نفت ایران در سال ۱۹۹۴ تأسیس شده است.

به موجب ارزیابی کارشناسان اقتصادی، رژیم جمهوری اسلامی در پی تحریم اقتصادی آمریکا، درهای کشور را به روی شرکت های فراملیتی خارجی که بسیاری سرمایه آمریکایی نیز دارند، گشوده است و حتی حاضر است به شرایط اسارتباری در امضا قراردادهای تن در دهد. از جمله قرار دادهای دیگری که در ماه های اخیر بسته شده است قرار دادی به ارزش بیش از ۲۴ میلیارد تومان با شرکت آلمانی - سویسی آ.ب.ب برای ایجاد تأسیسات جدید در شرکت آلومینیم ال - مهدی در بندر عباس

مارش تاریخ ...

ایلوخین، مسؤل کمیونسٲ کمیسون امنیت پارلمان تدوین شده بود. در این یادداشت ایلوخین اخطار می کند که روسیه با انبوه خطرات از درون و بیرون منجمله جنایت، برخوردهای قومی، فجایع محیط زیست و فروپاشی اجتماعی مواجه است. ایلوخین به گسترش نفوذ ناتو به قلمرو اتحاد جماهیر شوروی سابق به عنوان مهمترین خطر خارجی اشاره می کند. وی با تکیه به منابع رسمی دولتی ثابت کرد که سازمان های اطلاعاتی بیگانه فعالیت های خود را از زمان تلاشی اتحاد شوروی افزایش داده اند و اکنون به خطری بی سابقه برای امنیت نظامی و امکان رقابت اقتصادی روسیه تبدیل شده اند. او بانک ها و موسسات اقتصادی روسیه را متهم می کند که به عوض سرمایه گذاری تولیدی درگیر دلالی و افزایش تقدینگی هستند و اخطار کرد که کنترل و قدرت صندوق جهانی پول بر روی سیاست گذاری داخلی روسیه خیلی زیاد است. قطعنامه یلتسین را موظف می کند که یک سیاست جدید امنیت ملی را تا قبل از انتخابات به مجلس فعلی ارائه کند. مشاور امنیت ملی یلتسین، بوری باتورین، گفته است که تدوین یک طرح جدید سیاست امنیت ملی حداقل ۶ ماه طول خواهد کشید. سرگئی متروخین، نماینده لیبرال پارلمان گفت: «سیاست های اقتصادی دولت و مسیری که پزیدنت آغاز کرده است وضع هولناکی برای روسیه بوجود آورده است. بنابراین غیر معقول نیست که قبل از رفتن مردم روسیه به پای صندوق های رای، انتظار پاسخ از رئیس جمهور را داشته باشیم». در حالی که دولت خود فساد و کمبود مالی را از دلایل تحلیل رفتن قابلیت خود برای برخورد با مشکلات می داند بسیاری از نمایندگان معتقدند که کمبود منابع لازم برای برخورد با مشکلات روسیه نتیجه مستقیم سیاست های نئوسوسیالیستی است.

ائتلاف نیروهای چپ و میهنی

نتایج نظرخواهی های عمومی صورت گرفته در ماه های اخیر همگی بیانگر این واقعیت است که کمونیست ها و نیروهای دموکراتیک اپوزیسیون خواهند توانست اکثریت کرسی های پارلمانی را از آن خود کنند. پزیدنت یلتسین و اطرافیان با آگاهی کامل از این روند چندین ماه قبل برای جلوگیری از تحقق چنین آینده محتومی به مجموعه ای از تاکتیک ها دست زده اند. در ماه فروردین یلتسین به نخست وزیر، چرنومردین ماموریت داد که یک ائتلاف انتخاباتی راست را سازمان دهد. در همان زمان او ریگین، سخنگوی پارلمان را تشویق به گردآوری یک گروه میانه متمایل به چپ کرد.

قصد یلتسین از بازی های این چنینی ایجاد سیستم دو حزبی به شیوه آمریکا است که جناح چپ آن را ریگین و جناح راست آن را چرنومردین رهبری کند. به باور یلتسین و مشاورانش، گروه متمایل به چپ ولی وفادار و تحت کنترل یلتسین می تواند آراء اعتراضی توده های مخالف دولت را به خود جلب کرده و لذا مانع پیروزی نیروهای

اپوزیسیون شود. یلتسین در آن زمان اظهار داشته بود که این ماشین انتخاباتی حمایت شده از سوی دولت قادر خواهد بود که «تمامی افراتیون را از صحنه سیاست بیرون براند». در حالیکه چرنومردین با جلب حمایت کارگران دولت در مرکز و مناطق و نیز مدیران صنایع دولتی توانست ائتلاف دست راستی «وطن ما روسیه» را سازمان دهد، ریگین از سوی اکثر نیروهای معتدل و چپ و سوسیال دموکرات طرد شده است. نیروهای معتدل «وطن من» که مورد نظر ریگین بودند، او را به «بی حالی سیاسی» و «عدم مبارزه جدی علیه پزیدنت» متهم کرده اند. از سوی دیگر قهرمان جنگ افغانستان ژنرال بوریس گروموف، اقتصاد دان دوران گارباچف استانیسلاو شاتالین و نیکلای شیلوف، خواننده مردمی یوسیف کوسبون، و رهبر سابق کمسومول شوروی ویکتور میشین دست رد به سینه ریگین زدند.

در عمل بسیاری از نیروهای معتدل و سوسیال دموکرات از جمله حزب سوسیالیست مردم زحمتکش به رهبری لودمیلا وارتازاوا و یوری سکوکوف مشاور سابق یلتسین، الکساندر لید از ژنرال های محبوب، سرگئی گلازیوف سرشناس ترین اقتصاد دان اپوزیسیون چپ، اقدام به تشکیل «کنگره جوامع روسی» کردند که مشخصا جهت ضد دولتی گرفته است و خواهان نوعی ائتلاف با نیروهای اپوزیسیون است. گزارش هایی دال بر مذاکره بین حزب کمونیست فدراسیون روسیه و رهبران این ائتلاف میانه چپ در مطبوعات چاپ شده است. آندره کولگانف دانشمند علوم سیاسی در دانشگاه مسکو اظهار داشته است: «پزیدنت یلتسین امیدوار بود که در یک گروه بندی «چپ» که در کنترل رژیم باشد و بتواند آراء اعتراض توده ای را جمع کند.

به نظر می رسد تقریبا حتمی است که پارلمان بعدی توسط نیروهای اپوزیسیون واقعی کنترل خواهد شد».

تاکتیک دیگر برای پیشگیری از پیروزی اپوزیسیون وارد کردن مستقیم ارتش به روند انتخابات است. ژنرال گراچوف وزیر دفاع به ۱۲۳ تن از افسران که ۲۳ تن آنان ژنرال هستند دستور داده است که خود را کاندیدای انتخابات پارلمانی نکنند. گرچه جو نارضایتی در ارتش در سال های گذشته تشدید شده است گراچوف امیدوار است که بتواند نیروهای اپوزیسیون را از آراء بیش از ۲ میلیون معترض بالقوه محروم کند. پرسنل ارتشی برای ماه ها حقوق نگرفته اند و به لحاظ شرایط بسیار سخت زندگی و نیز کمبود وسایل مورد نیاز ارتش دل خوشی از دولت چرنومردین ندارند. ولیکن گراچوف در صدد است ضمن ایجاد یک پایگاه قدرت برای خود از احتمال شکست دولت بکاهد. حزب کمونیست اعلام کرده است که مخالف کاندیدا شدن بازنشستگان ارتشی نیست ولی کاندیداتوری

پرسنل فعال نظامی در انتخابات را خطرناک می داند. سخنگوی حزب، ادوارد کوالیف در این مورد گفت: «ما اینجا با وضعیتی روبرو هستیم که ژنرال گراچف وزیر دفاع به لشگریانش دستور می دهد که به مبارزات سیاسی وارد شوند. آیا این بدان معنا است که در صورت انتخاب شدن آنان، ما یک دولت نظامی خواهیم داشت؟»

تمهیدات یلتسین و مشاوران ارتجاعی او در جلوگیری از پیروزی اپوزیسیون فقط شامل موارد بالا نمی شود گزارش های متعددی از برنامه دولت برای تعویق انتخابات، جلوگیری از شرکت نیروهای اپوزیسیون و نهایتا سرکوب کمونیست ها در گردش است.

در روز ۲۷ مهرماه یلتسین در مورد امکان پیروزی کمونیست ها در انتخابات پارلمانی در آذرماه گفت: «ما نمی توانیم اجازه چنین امری را بدهیم». او اضافه کرد که از همه نیروهای سیاسی «نرمال» در روسیه حمایت می کند لیکن مخالف «احزاب افراطی، کمونیست ها و طرفداران ژیرونفسکی» است. یلتسین تا آنجا پیش رفت که گفت «ما برای بیرون نگاهداشتن آنها از پارلمان می باید کارزاری را... سازمان دهیم... اگر کمونیست ها هرگونه خواستی نظیر سرنگون کردن دولت و نظیر این ها را مطرح کنند، ما ممکن است تا آنجا پیش برویم که اعتبار کاندیداهای آنها را لغو کنیم». حزب کمونیست در پاسخ اظهارات یلتسین تهدید کرده است که در دادگاه علیه او اعلام جرم خواهد کرد و از کمیسیون انتخابات مرکزی خواهد خواست که علیه مداخله بی جای رئیس جمهور تصمیم بگیرد.

سخنگوی مطبوعاتی حزب ادوارد کوالیف گفت که پزیدنت مرتکب نقض خشن قانون انتخابات شده است. در یک بیانیه پارلمان آنا تولی لویکیانف گفت رئیس جمهور نقشی را که بر طبق قانون اساسی باید داشته باشد خدشه دار کرده است، مفاد برابری در مقابل قانون انتخابات را نقض کرده است و علیه حزب کمونیست و اعضای آن دست به افترا زده است. لویکیانف اظهار داشت که حزب کمونیست هرگونه فعالیت غیر قانونی و خشن ضد کمونیستی در طول کارزار انتخابات را «به عنوان اقداماتی که توسط رئیس جمهور روسیه مجاز دانسته شده است» خواهد دانست و با آن مقابله خواهد کرد.

xxx

علی رغم تمامی کوشش های دولت، حزب کمونیست فدراسیون روسیه در ائتلاف با حزب دهقانی و دیگر احزاب چپ کمونیستی و سوسیال دموکراتیک، در موقعیتی ممتاز برای کسب اکثریت پارلمانی قرار گرفته است. کنترل پارلمان و قوه مقننه در کمتر از یک سال قبل از انتخابات ریاست جمهوری با توجه به وضعیت سلامتی یلتسین و اوضاع نامتعادل روانی و اخلاقی او، از نظر تعیین قوه مجریه و تعیین مسیر تحولات آینده روسیه نقشی بس با اهمیت خواهد داشت.

بحثی پیرامون تحولات روسیه و انتخابات آینده این کشور

هارش قاریخ در عهد سوسیالیسم

البته در شرایطی کاملاً متفاوت سخن می‌گویند. این اطمینان ریشه در تحولات اقتصادی کشور، شکست رفم های سرمایه داری، فقر همه گیر و رشد احساس عدم امنیت در میان اقشار مختلف مردم دارد.

گرسنگی

اکنون مردم روسیه با تمام وجود خود اثرات سیاست های اقتصادی دولت یلتسین را حس کرده اند. در پنج سال اخیر سقوط آزاد ارزش روبل، گرانی ارزاق و نیازمندی های عمومی، بی کاری و تعطیل صنایع از جمله پدیده های عادی اقتصاد روسیه بوده اند. اکنون در آستانه انتخابات شیخ

بیش از ۱۰۰/۰۰۰ نفر از مردم روسیه در سالگرد بزرگداشت انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر در روز ۱۶ مهرماه به راهپیمایی و تظاهرات پرداختند. در تظاهراتی که از سوی کمونیست ها سازماندهی شده بوده ها هزار شهروند مسکو در هوای سرد پاییزی، با پرچم های سرخ و درفش های مزین به داس و چکش و پلاکاردهایی در محکومیت دولت یلتسین در مسیر سنتی مراسم انقلاب اکتبر رژه رفتند. گرچه مقامات کشوری به تظاهر کنندگان اجازه ورود به میدان سرخ را ندادند، آنها در نزدیکی کرمیلین و در کنار پیکره کارل مارکس مراسم خود را انجام دادند. تظاهرات امسال نسبت به سال های پس از سقوط اتحاد شوروی باشکوه تر و سازمان یافته تر برگزار شد. شکست سیاست های دولت یلتسین در حل مشکلات عظیم اقتصادی روسیه و امکان پیروزی انتخاباتی یک ائتلاف چپ زیر نظر حزب کمونیست فدراسیون روسیه در انتخابات ماه آینده، نوید بخش مبارزه در دفاع از سوسیالیسم شده است. یکی از مسؤولان کمیته های ایالتی حزب کمونیست و از سازماندهندگان تظاهرات گفت: «ما روسیه را با توسل به روش های دموکراتیک به مردم آن بازخواهیم گرداند، دموکرات های دروغین که کشور را به نابودی کشانیده اند، به زودی صدای واقعی مردم را خواهند شنید».

رهبران کمونیست به تظاهرکنندگان وعده است دادند که انتخابات ۲۶ آذر ماه نقطه پایانی بر دوره تاریک پنج ساله اخیر در حیات مردم روسیه خواهد بود. گنادی زیوگائف، صدر حزب کمونیست گفت: «ما طرفدار برگزاری انتخابات آزادی هستیم که مردم روسیه را قادر خواهد کرد که آینده خود را انتخاب کنند... کمونیست ها آماده هستند جهت تشکیل یک دولت اعتماد ملی به دیگر نیروهای میهن پرست به پیوندند». زیوگائف با تأکید بر اینکه انقلاب اکتبر میراث مشترک تمامی نیروهای چپ است خواهان اتحاد آنان شد.

علی رغم تمامی مساعی و برنامه ریزی های دولت روسیه و حامیان امپریالیستی آن برای بی بازگشت کردن تحولات سرمایه داری چند ساله اخیر، کمونیست ها چنین با اطمینان از امکان سرگیری روند تحولات ترقی خواهانه در روسیه،

مسکو - سالگرد انقلاب اکتبر - ۷ نوامبر ۱۹۹۵

قیمت مواد غذایی و نان افزایش خواهد یافت و این در حالی است که درآمد واقعی اکثریت مردم در مقایسه با سال گذشته حدود ۲۰٪ کاهش یافته است. اینک ۴۰٪ جمعیت کشور در فقر بسر می‌برند. و اکثریت مردم از سیاست های دولت ناراضی هستند یک بازنشسته ۶۷ ساله به نام فاینیا مولینچنیا گفت: «من هم اکنون با نان و جای زندگی می‌کنم و سال هاست گوشت ندیده‌ام... اگر قیمت ها بالاتر رود فقط گرسنگی وجود خواهد داشت».

عدم امنیت

احساس عدم امنیت جانی و اجتماعی و ملی در روسیه به یک پدیده همگانی تبدیل شده است. مردم روسیه دولت یلتسین و سیاست های او را مسبب و مسؤول رشد جنایت، مصرف زیاد مواد مخدر، فحشا، حضور گسترده مافیا در حیات جامعه و نفوذ سازمان های اطلاعاتی بیگانه می‌دانند. در اواخر مهرماه پارلمان روسیه با ۲۲۷ رای موافق در مقابل ۱۶ رای مخالف قطعنامه ای را تصویب کرد که توسط کمونیست ها مطرح شده بود. قطعنامه «وضعیت امنیت ملی» را «غیررضایت بخش» اعلام کرد و در مورد آن «نگرانی عمیق» ابراز کرد. این قطعنامه برپایه یادداشتی به قلم ویکتور

گرسنگی و قحطی بر فراز روسیه در گردش است. در اواسط مهرماه روزنامه های روسیه پیش بینی کردند که محصول گندم امسال کشور پایین ترین مقدار در عرض سی سال اخیر خواهد بود، و به نصف تولید ۵ سال قبل خواهد رسید. یک پژوهشگر متخصص کشاورزی به نام آندره سیزوف گفت: «امسال غیر ممکن است که برداشت محصول را با ذخایر موجود جبران کرد، چون سطح ذخایر ماه به طور باور نکردنی ای پایین آمده است... بدون واردات روسیه قادر نخواهد بود با محصول ۱۹۹۵ خود و آنچه که از ذخایر استراتژیک باقی مانده است تا ابتدای سال آینده دوام بیاورد». معاون نخست وزیر، آلکساندر زاوربوخا در نیمه دوم مهرماه اعلام کرد: تخمین زده می‌شود که محصول گندم ۷۲ میلیون تن باشد ولیکن او تأیید کرد تا آن زمان فقط ۶۱ میلیون تن محصول جمع آوری شده بود. بسیاری از خبرگان پیش بینی می‌کنند که در مجموع بیش از ۶۵ میلیون تن غله یعنی ۱۶ میلیون تن کمتر از سال قبل برداشت خواهد شد. جالب اینجاست که محصول پارسال نیز پایین ترین سطح تولید غله از سال ۱۹۶۵ بوده است. روسیه نیاز به ۱۰۰ میلیون تن غله دارد که بتواند زمستان را از سر بگذراند. علی رغم وضعیت بد محصول، مقامات دولتی اعلام می‌کنند که هیچگونه واردات با سوبسید دولتی وجود نخواهد داشت و دولت پولی برای این کار ندارد. زاوربوخا اظهار داشت که امسال واردات غله صفر خواهد بود. با توجه به سطح فاجعه آمیز تولید غله

ادامه در ص ۷

NAMEH MARDOM: No:467
Central Organ of the Tudeh Party of Iran

21 November 1995

1- Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2- B.M.Box 1686, London WC1N 3XX, UK

شماره فاکس ما

۰۰ - ۴۹ - ۳۰ - ۳۲۴۱۶۲۷

